

РЕШЕНИЕ

№ 77

гр. Гълъбово, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГЪЛЪБОВО в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСТИСЛАВА К. ПЕТКОВА

при участието на секретаря Антоанета Делчева
като разглежда докладваното от РОСТИСЛАВА К. ПЕТКОВА Гражданско дело № 20225550100464 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание **чл. 422, ал. 1 от Граждански процесуален кодекс (ГПК) във вр. чл. 415 от ГПК**, във връзка с предявени обективно, кумулативно съединени положителни установителни искове с правно основание **чл.79, ал.1, пр.1 от ЗЗД във вр. чл. 9, ал. 1 ЗПК вр. с чл. 3, ал. 2 ЗПК**.

Производството е образувано по искова молба на „У.Б.“ АД, подадена чрез пълномощника адв. И.н И. срещу В. Г. Н., ЕГН ***** от гр. Гълъбово, с която се иска да бъде установено в отношенията между страните, че ответникът има парични задължения към ищеца за суми, за които в негова полза и против ответника е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 417 от ГПК в хода на производството по ч.гр.д. №501/2021 г. на РС Гълъбово.

Ищецът твърди, че на 31.07.2017 г. в гр. Харманли, е сключил с ответника В. Г. Н. с ЕГН ***** - като кредитолучател, договор за банков потребителски кредит на физическо лице, усвояван чрез овърдрафт и разплащателна сметка № 461/ 0047/48399940 от 31.07.2017г. (договора за кредит), по силата на който договор Банката е предоставила на Кредитополучателя, банков потребителски кредит, усвояван чрез овърдрафт по разплащателна сметка в размер па 2 000.00 лева (две хиляди лева), за текущи разходи, а кредитополучателят се е задължил да върне ползвания кредит, ведно с начислените лихви, такси, комисионни и други разходи, в предвидените в договора за кредит срокове, с първоначално определен краен срок за издължаване на кредита съгласно чл.7 от договора за кредит - 31.07.2018 г., който впоследствие е продължен при условията и на основание чл. 12.1 от договора за кредит до 31.07.2019 г., след която дата кредитът се счита за изцяло изискуем, поради настъпване на падежа за погасяване на задължението. Твърди се още, че до изтичане на крайния срок за погасяване на кредита – 31.07.2019 г., ответникът В. Г. Н., не бил изплатил на ищеца дължимите суми, съгласно договора за кредит, поради което вземането на банката станало изцяло изискуемо поради изтичане на крайния срок за погасяване на кредита, съгласно чл.7 във вр. с чл. 12.1 от Договора за банков потребителски кредит на физическо лице, усвояван чрез овърдрафт по разплащателна сметка. Твърди, че за

сумите за главница и мораторно обезщетение била издадена заповед по чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 501/2021 г. на РС Гълъбово, но заповедта за изпълнение била връчена по реда на чл. 47, ал.5 от ГПК, поради което на основание чл. 415, ал.1, т.2 от ГПК е получил указания за предявяването на настоящия иск в законоустановения срок, предвид което за ищеца бил налице правен интерес от воденето на настоящото производство.

Иска от съда да признае за установено вземането на заявителя по заповедта за изпълнение по чл. 417 ГПК, а именно: сумата в общ размер от 3 261,26 лева, представляваща: сума в размер на 2 000,00 лева - главница по договора за кредит, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 10.12.2021 г. - датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК в съда до окончателното изплащане на сумата, сума в размер на 170,08 лева - неразрешен овърдрафт - надхвърлен лимит с падеж на 01.02.2019 г. и сума в размер на 1 091,18 лева - лихви за забава и неустойки по договора за кредит, дължими за периода от 08.08.2019 г. до 08.12.2021 г. Претендира и разноси за заповедното и настоящото производство.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от особения представител на ответника адв. Д., в който заявява, че искът допустим и основателен.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По установителния иск по чл. 422, ал. 1 ГПК ищецът следва да докаже наличие на валидно облигационно отношение по договор за потребителски кредит с ответника, в изпълнение на който му е предоставил сумата от 2 000 лв. срещу задължението за връщането му на 48 месечни вноски от по 418,52 лв., размера на вземането си за главница и възнаградителна лихва, а по отношение на иска за обезщетение за забава следва да докаже наличието на главен дълг и уговорения ден за изпълнение на паричното задължение или покана до ответника за изпълнение на задължението.

Не е спорно между страните, а и от представения договор за банков потребителски кредит на физическо лице, усвояван чрез овърдрафт по разплащателна сметка №461/0047/48399940 от 31.07.2017 г., приет като доказателство по делото, се установява, че „У.Б.” АД, е предоставило на кредитополучателя В. Г. Н., ЕГН ***** кредит в размер 2 000 лева с начален срок на усвояване 31.07.2017 г. и срок за погасяване - 31.07.2018г.

Съгласно т. 12.1 от договора предвидения срок в т. 7 е бил продължен с период от още 1 година – до 31.07.2019 г. Съгласно т.11.1 от договора кредитополучателят се е съгласил да заплаща лихви, комисионни и разходи по т.4 и т.5 от договора. А съгласно т.11.3 от същия договор при неиздължаване от страна на кредитополучателя на ежемесечно дължимата главница /изискуем разрешен и/или неразрешен овърдрафт/ и/или лихви, съгласно договорените в т.7 и т. 12.2.1, както и в случаите на т.12.2.2 срокове, както и в случаите на предсрочна изискуемост, цялата ползвана, но неиздължена част, вкл. над разрешения лимит на овърдрафта се олихвява с лихвата от т.5.4 и е незабавно изискуем.

По делото е приет като писмено доказателство освен договор за банков потребителски кредит на физическо лице, усвояван чрез овърдрафт по разплащателна сметка №461/0047/48399940 от 31.07.2017 г. , с който ищцовото дружество е отпуснало на ответника потребителски заем от 2 000 лв. при ГЛП от 13,55 % и съпътстващите договора Общи условия, извлечение от счетоводните книги на банката по чл. 60, ал. 2 от ЗКИ от 09.12.2021 г., както и покана за доброволно изпълнение до ответника от ЧСИ Гергана Илчева, рег.№765 с район на действие ОС Стара Загора, ведно с доказателства за връчване.

По делото е допусната и извършена СИЕ, от чието заключение е видно, че с платежно нареждане от 29.09.2016 г. ищцовото дружество е предоставило на ответника сума в размер на 2000 лв. по банкова сметка с IBAN BG20 UNCR 7000 1522 9347 27. Според предоставените справки от банката овърдрафта бил използван изцяло. Освен това, видно от счетоводните книги на банката, ответникът е надхвърлил лимита на отпуснатия кредит със сума в размер на 170.08 лв. Размерът на неиздължената сума –дължими лихви за забава и

неустойки по процения договор за кредит посочени по отделно по вид и размер, според заключението на вещото лице е: просрочена главница в размер на 2000 лв.; неразрешен овърдрафт в размер на 170,08 лв., лихва за просрочена главница в размер на 613,75 лв.; неустойка за просрочена главница в размер на 440,01 лв. и неустойка за просрочена редовна лихва в размер на 37,42 лв.

Представеното и прието по делото и неоспорено от страните заключение на съдебно-икономическата експертиза, съдът счита че следва да кредитира с доверие.

На първо място, следва да се посочи, че предявените установителни иски са допустими, тъй като в производството по частно гр. дело №501/2021 г. на РС Гълъбово, ищецът „У.Б.“ АД се е снабдил със заповед за изпълнение въз основа на документ ([чл. 417 ГПК](#)) за процесните суми, поради което разполага с изпълнително основание. При връчена заповед за изпълнение при условията на [чл. 47, ал. 5 ГПК](#), заявителят следва да предяви иск в 1-месечен срок от получаване на съобщението с указанията на съда за установяване на вземането си, който срок в случая, е спазен.

Въз основа на обсъдените доказателства съдът приема, че между ищеца „У.Б.“ АД и кредитополучателя В. Г. Н., е сключен валиден договор за банков кредит, по силата на който Банката е предоставила на кредитополучателя банков потребителски кредит, усвояван чрез овърдрафт по разплащателна сметка в размер на 2 000.00 лева (две хиляди лева) за текущи разходи, а кредитополучателят се е задължил да върне ползвания кредит, ведно с начислените лихви, такси, комисионни и други разходи, в предвидените в договора за кредит срокове, с първоначално определен краен срок за издължаване на кредита съгласно чл.7 от договора за кредит - 31.07.2018 г., който впоследствие е продължен при условията и на основание чл. 12.1 от договора за кредит до 31.07.2019 г., след която дата кредитът се счита за изцяло изискуем, поради настъпване на падежа за погасяване на задължението. От тук следва изводът, че ищецът е носител на изискуемо и неудовлетворено право на вземане за сумата 2 000 лева, представляващо изискуема главница по договор за банков потребителски кредит на физическо лице, усвояван чрез овърдрафт по разплащателна сметка №461/0047/48399940 от 31.07.2017 г., и сумата от 170,08 лева – под формата на неразрешен овърдрафт и предявеният иск за установяването съществуването на това задължение в отношенията му с ответника, е основателен и следва да бъде уважен.

Договорът за банков кредит е възмездна сделка. За ползването на предоставената парична сума, кредитополучателят дължи заплащане на възнаграждение (т. 4 от договора). Уговорената в договора лихва е възнаграждение за предоставянето и ползването на паричната сума за срока на договора. Забавеното изпълнение на главното задължение за връщане на сумите по кредита, в това число на неразрешен овърдрафт е юридическият факт, пораждащ задължение за кредитополучателя да заплаща неустойка в размер на законната лихва – т. 5.4 от договора, която по същността си е мораторна неустойка. Неустойката е акцесорно съглашение, с предмет задължението на неизправна страна по правна сделка да престира определена парична сума, като обезщетение за вредите от неизпълнението на породено главно задължение, без да е необходимо същите да бъдат доказвани. Следователно, за да възникне вземането е необходимо да са осъществени предпоставките: наличие на валидно главно задължение, договорено акцесорно задължение за неустойка, което е действително и неизпълнение на главното задължение. В решение № 228 от 21.01.2013 г. по т. д. № 995/2011 г., Т. К., II Т. О. на ВКС е прието, че неустойката освен обезпечителна и обезщетителна функция, има и наказателна функция, тъй като е предназначена да санкционира неизправния длъжник в случай на виновно неизпълнение на договора, както в настоящия случай.

С оглед гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че елементите, обосноваващи основателността на предявените обективно, кумулативно съединени иски, са налице, от което следва извод за уважаването им така, както са предявени.

Освен това, съдът счита, че процесният договор отговаря на изискванията на ЗПК за действителност, съобразно изискванията на [чл. 22 ЗПК](#). Сключеният договор съдържа посочване на общия размер на кредита, фиксиран лихвен процент, годишния процент на

разходите и методиката за изчисляването му, погасителен план и условията на плащане, вкл. условията за предсрочно погасяване на задълженията, регламентирано право на отказ от договора.

По разноските:

С оглед изхода на настоящото производство на ищеца следва да се присъдят разноските, сторени в заповедното и исковото производство, съобразно на уважената част от иска съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК, като му се присъдят разноски в общ размер на 1738,54 лв., от които държавна такса в общ размер за исковото и заповедното производство 130,46 лв., адвокатско възнаграждение за двете инстанции в размер на 681,95 лв. ,сумата от 300 лв. възнаграждение за вещо лице и сума в размер на 626,13 лв. възнаграждение за особен представител.

Мотивиран от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че **В. Г. Н.**, ЕГН *****, с адрес *****, дължи на „У.Б.“ АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, на основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД сумата: в **общ размер от 3 261,26 лева**, представляваща: сума в размер на 2 000,00 лева - главница по договора за кредит, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 10.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата; сума в размер на 170,08 лева - неразрешен овърдрафт надхвърлен лимит с падеж на 01.02.2019 г. и сума в размер на 1 091,18 лева - лихви за забава и неустойки по договора за кредит, дължими за периода от 08.08.2019 г. до 08.12.2021 г.

ОСЪЖДА В. Г. Н., ЕГН *****, с адрес *****, да заплати на „У.Б.“ АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 1738,54 лв. /хиляда седемстотин тридесет и осем лева и 54 ст./, представляваща разноски за исковото и заповедното производство.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването на препис.

Съдия при Районен съд – Гълъбово: _____